

LAWO
CLASSICS

The New Song

STEINWAY & SONS

MARIANNE BEATE KIELLAND | MEZZO-SOPRANO

NILS ANDERS MORTENSEN | PIANO

The New Song

Vi kjenner mange av dem: den tyske lied, den franske chanson, den nordiske sang – verk for sangstemme og klaver. Utallige musikkstykker som dette er komponert opp gjennom historien, med hovedvekt fra Mozarts tid og oppover. Men etter et par hundre år gikk denne komposisjonsformen «av moten», og komponistene benyttet seg ofte av andre måter å akkompagnere sangere på.

Hvordan ser vi for oss «Sangen» i dag? Jeg utfordret tre komponister til å skrive sin «Lied» - et stykke musikk for sang og klaver, og fikk tre svært ulike resultat. For to hundre år siden var formatet forutsigbart, nå er alle grensene åpne, komponisten leverer hva hjertet behager. Hva de selv skriver om sine verk, kan dere lese lengre ned.

/ Marianne Beate Kielland

I tillegg ønsket vi å ta med fem herlige og egenartede sanger av Edvard Hagerup Bull – en komponist fra vår egen tid, men en som var og ble omstridt, og slik sett verken fikk store deler anerkjennelse eller berømmelse i Norge. Edvard Hagerup Bull var grandnevø av Edvard Grieg, han studerte med bl.a. Messiaen og Milhaud, og han bodde store deler av sitt liv i Paris.

Diktene *Gruk* av Piet Hein er det mange som kjenner til. Underfundige og tankevekkende tekster med skråblikk på livet og tilværelsen. Koblet sammen med Hagerup Bulls lekende og humoristiske musikk, blir dette til musikkmykker som fortjener både oppmerksomhet og framførelser. Det er en glede å ha sangene med på denne platen! For sikkerhets skyld ønsker jeg å poengtere at sangtekstene til *Gruk* er skrevet på dansk, men jeg har valgt å uttale tekstene på norsk.

The New Song

We know many of them — the German Lied, the French chanson, the Scandinavian song — works for voice and piano. Countless such musical pieces have been written throughout history, mainly from Mozart's time on. But after a couple of hundred years, this form of composition fell "out of fashion", and composers often used other ways to accompany singers.

How do we think of classical song today? I challenged three composers to each write his "Lied", a piece of music for voice and piano, and received three remarkably different results. Two hundred years ago, the format was predictable; today, boundaries have dissolved, and the composer turns out whatever the heart desires. What these composers write about their own works appears later on.

/ Marianne Beate Kielland

In addition, we wished to include five wonderfully distinctive songs of Edvard Hagerup Bull — a composer of our own time, but one who was and remained controversial, and, as such, was essentially deprived of recognition and fame in Norway. Edvard Hagerup Bull was a grandnephew of Edvard Grieg, he studied with Messiaen and Milhaud, among others, and he lived a large part of his life in Paris.

Many are familiar with the short aphoristic poems of Piet Hein known as "grooks" — artful, thought-provoking texts with their unconventional way of looking at life. Coupled with Hagerup Bull's playful, humoristic music, they become musical gems deserving of attention and performance. We are pleased to have these songs on the recording! To be on the safe side, I wish to point out that the "grooks" are written in Danish, but I have chosen to sing the texts with Norwegian pronunciation.

HELGE IBERG OM

LiebesKleineLieder

Erich Frieds lyrikk er ikke umiddelbart «musikalsk». Den er formet i en knapp og nøktern prosa, slik som mange dikt i den modernistiske tradisjonen. Kjærlighetsdiktene har imidlertid, og naturlig nok, et romantisk anstrøk som gir større rom for musikalsk intervension og gjendikting. Jeg har forsøkt å ivareta det upretensiøse og lette, ved en enkel tonalitet som stadtig forledes og oppløses i abstrakte vendinger, men likevel uten helt å forlate det gjenkjennelige. I diktet *Was es ist* (Frieds mest kjente dikt) har jeg skjelet til den musikalske kabarettradisjonen for å understreke den burleskuhøytidelige visdommen i diktet. Min ordkonstruksjon *LiebesKleineLieder*

er helt konkret, men hentyder også til at store følelser gjemmer seg i små ting: *Wenn ein schwerer Tropfen fällt/bebt das ganze Blatt./So bebt jedes Mal mein Herz/wenn dein Name auf es fällt.*

HELGE IBERG ON

LiebesKleineLieder

Erich Fried's poetry is not straightforwardly "musical". It is fashioned from concise and simple prose, like many poems in the modernist tradition. Yet the love poems have, naturally enough, a romantic touch that leaves room for musical intervention and adaptation. I have tried to maintain the unpretentiousness and lightness by using a simple tonality that continually leads and dissolves into abstract phrases, yet remains recognizable nonetheless. In the poem *Was es ist* (Fried's most familiar poem), I have availed myself of the musical cabaret tradition in order to underscore the burlesque-unceremonious wisdom in the poem. My word construction *LiebesKleineLieder*

is meant concretely, but suggests at the same time that intense emotions are concealed in small things: *Wenn ein schwerer Tropfen fällt/bebt das ganze Blatt./So bebt jedes Mal mein Herz/wenn dein Name auf es fällt.*

HENRIK HELLSTENIUS OM

...As the Last Blow Falls...

Verket er dedisert til minnet om en venn som døde altfor tidlig, og inspirert av diktet *Schliesse mir die Augen beide* av Theodor Storm, som komponisten Alban Berg satte musikk til to ganger.

Stykket folder seg ut i én lang, og to kortere buer. Pianoet driver musikken frem i insisterende repeterende rytmiske og harmoniske mønstre, mens sangen flyter ganske sakte og iblant nesten livløst. Teksten i stykket er en syntese av den tyske originalen og en engelsk oversettelse. Ordene har en så sterk egenkraft at selv om tekstens linje brytes kontinuerlig i og med flettingen av det tyske og det engelske, så forstås den romantiske tekstens grunnsak karakter mer enn godt. Kollisjonen mellom den frenetiske språklige vekslingen og de statiske musikalske linjene er tenkt å skape en imaginær

utstrekning over fjorten minutter av noe som kunne vært noen ganske korte sekunders mentale tilstand.

*Schliesse mir die Augen beide
mit den lieben Händen zu!
Geht doch alles, was ich leide,
unter deiner Hand zur Ruh.*

*Und wie leise sich der Schmerz
Well' um Welle schlafen leget,
wie der letzte Schlag sich reget,
füllst du mein ganzes Herz.*

*Lukk begge mine øyne
med dine kjærlige hender!
La alle mine lideler
falle til ro under dine hender.*

*Og så mykt som smerten
bølge på bølge ligger i sovn,
som det siste slag faller
fyller du hele mitt hjerte.*

HENRIK HELLSTENIUS ON

...As the Last Blow Falls...

This work is dedicated to the memory of a friend who died much too early, and is inspired by the poem *Schliesse mir die Augen beide* by Theodor Storm, twice set to music by the composer Alban Berg.

The piece unfolds in one long and two shorter arcs. The piano propels the music forward in insistent, repetitive rhythmic and harmonic patterns, while the song flows rather slowly and, at times, lifelessly. The text to the piece is a synthesis of the original German and an English translation. The words themselves have such power that even though the line of the text is continually broken by the weaving together of the German and the English, the basic Romantic character of the text is more than well understood. The collision between the static musical lines and the frenetic fluctuation between languag-

es is meant to create an imaginary extension lasting fourteen minutes of what could have been a few short seconds of a mental state.

*Schliesse mir die Augen beide
mit den lieben Händen zu!
Geht doch alles, was ich leide,
unter deiner Hand zur Ruh.*

*Und wie leise sich der Schmerz
Well' um Welle schlafen leget,
wie der letzte Schlag sich reget,
füllst du mein ganzes Herz.*

*Close both my eyes
with your beloved hands!
Let all my suffering
gain rest beneath your hand.*

*And as gently the pain
wave upon wave lies in sleep,
As the last blow falls
you fill my whole heart.*

HÅVARD LUND OM

Brahmanische Erzählungen

Det å skrive musikk for noen åpner store muligheter og anledning til å utforske nye områder og temaer. Marianne ga meg i 2013 utfordringen å komponere noen Østen-inspirerte stykker for duoen med Nils Mortensen.

Arbeidet mitt akselererte da jeg oppdaget at den store tyske poeten Friedrich Rückert hadde oversatt persiske tekster til tysk (jeg antar at selvhøytideligheten min fant det naturlig at også jeg skulle ha mine egne Rückert-sanger).

Persisk mystisisme og visdom befinner seg langt fra min egen nordhorske bakgrunn – som jeg heller vil beskrive som frittalende, rå og uraffinert – stikk motsatt av hva jeg har lært av persisk høykultur og poesi.

Disse to korte historiene oversatt av Rückert i hans *Brahmanske fortellinger* (1839) presenterer visdom på en måte som fascinerte meg, og det å finne nøkkelen til tekstenes sanne mening tok uventet lang tid. Jeg liker å tenke at disse persiske linjene pakket inn i musikk av en utålmodig nordnorsk komponist, framført av noen av mine favorittmusikere, vil forføre noen av dere.

HÅVARD LUND ON

Brahmin Stories

Writing music for someone offers great possibilities and the chance to investigate new areas and subjects. Marianne gave me the challenge to compose some Eastern-inspired pieces for the duo with Nils Mortensen in 2013.

My work speeded up when I found that the great German poet Friedrich Rückert had translated Persian texts into German (I guess feelings of self-importance deemed it a good thing to have my own Rückert lieder).

Persian mysticism and wisdom are far from my own north Norwegian background – which I tend to describe as outspoken, raw and unrefined – the opposite of what I have learned from Persian fine art and poetry.

These two short stories translated by Rückert in his *Brahmanische Erzählungen* (Brahmin Stories, 1839) presented wisdom in a way that fascinated me, and finding the key to the meaning of the texts took an unexpected length of time. I like to think that these Persian lines, wrapped in music by an impatient north Norwegian composer and performed by some of my favourite musicians, will entice some of you.

Marianne Beate Kielland / Mezzosoprán

Magasinet Gramophone skriver om Marianne Beate Kielland: *The mezzo-soprano is quite outstanding: strong, firm, sensitive in modulations, imaginative in her treatment of words, with a voice pure in quality, wide in range and unfalteringly true in intonation.*

Hun har studert ved Norges musikkhøgskole under Svein Bjørkøy, men har også studert med Oren Brown og Barbara Bonney. Hun er i dag etablert som en av Skandinavias fremste sangere, og opptrer jevnlig på konsertscenene i Europa og Japan under dirigenter som Phillippe Herreweghe, Fabio Biondi, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Christophe Rousset, Marc Minkowski, Masaaki Suzuki, Pierre Cao, Arvid Engegård, Thomas Søndergård, Eivind Gullberg Jensen, Thomas Dausgaard,

Jos van Immerseel, Joshua Rifkin, Manfred Honeck, Daniel Reuss og Christian Eggen.

Kielland ble i 2012 nominert til Grammy innen kategorien 'Best Classical Vocal Solo' for sin CD-utgivelse *Veslemøy Synsk* av Olav Anton Thommessen, og har med denne og over 40 andre innspillinger samt utstrakt konsertvirksomhet, befestet seg som en bemerkelsesverdig interpret av repertoar fra barokken helt fram til vår tids musikk. Hun har tidligere gitt ut fire CD-er på LAWO Classics sammen med pianisten Nils Anders Mortensen: *Früh* (LWC1033), *Sæle jolekveld* (LWC1040), *Grieg* (LWC1059) og *Young Elling* (LWC1072). I 2015 ga hun ut *Påsketid* (LWC1077) med Elise Båtnes på fiolin og Kåre Nordstoga på orgel.

Marianne Beate Kielland / Mezzo-Soprano

Pierre Cao, Arvid Engegård, Thomas Søndergård, Eivind Gullberg Jensen, Thomas Dausgaard, Jos van Immerseel, Joshua Rifkin, Manfred Honeck, Daniel Reuss, and Christian Eggen.

The classical music magazine Gramophone wrote of Marianne Beate Kielland: *The mezzo-soprano is quite outstanding: strong, firm, sensitive in modulations, imaginative in her treatment of words, with a voice pure in quality, wide in range, and unfalteringly true in intonation.*

Kielland studied at the Norwegian Academy of Music with Svein Bjørkøy. Her other teachers have included Oren Brown and Barbara Bonney. Considered today one of Scandinavia's leading singers, she performs regularly on major concert stages in Europe and Japan. Among the conductors with whom she has sung are Phillippe Herreweghe, Fabio Biondi, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Christophe Rousset, Marc Minkowski, Masaaki Suzuki, Pierre Cao, Arvid Engegård, Thomas Søndergård, Eivind Gullberg Jensen, Thomas Dausgaard, Jos van Immerseel, Joshua Rifkin, Manfred Honeck, Daniel Reuss, and Christian Eggen.

In 2012 she received a Grammy nomination in the category of 'Best Classical Vocal Solo' for her recording of *Veslemøy Synsk* by composer Olav Anton Thommessen. With more than forty other albums in addition to a demanding concert schedule, Marianne Beate Kielland has established herself as an exceptional performer with a wide-ranging repertoire from baroque to contemporary. Together with pianist Nils Anders Mortensen she has released four earlier recordings on the LAWO Classics label: *Früh* (LWC1033), *Sæle jolekveld* (LWC1040), *Grieg* (LWC1059), and *Young Elling* (LWC1072). In 2015 she released *Påsketid* (LWC1077) with violinist Elise Båtnes and organist Kåre Nordstoga.

Nils Anders Mortensen / Piano

Nils Anders Mortensen er født i Flekkefjord i 1971. Han har spilt piano siden treårsalderen, og vant Ungdommens Pianomesterskap i 1986. Sine studier har han fra Norges musikkhøgskole, École Normale Paris og Hochschule für Musik und Theater Hannover, med Einar Steen-Nøkleberg som lærer. Andre viktige lærere for ham har vært Tatjana Nikolajeva og Hans Leygraf.

I 1996 ble Nils Anders Mortensen kåret til «Årets debutant» av Rikskonsertene. Internasjonalt har Mortensen vunnet priser og stipender. I 1998 vant han Mozarteum-prisen i Salzburg. I 2004 mottok han Robert Levins minnepris.

Mortensen har vært solist med de fleste norske orkestre og deltatt ved flere av de norske kammermusikkfestivalene,

bl.a. Stavanger, Oslo, Lofoten og Risør. Med Stavanger Symfoniorkester har han spilt inn plate med klaverkonserter av Geirr Tveitt. Hans første soloplate *Im Freien* (LWC1032), med musikk av Debussy, Grieg og Bartok, kom ut i 2012 til strålende kritikker. Mortensen har også gitt ut fire plater med mezzosopranen Marianne Beate Kielland på LAWO Classics: *Früh* (LWC1033), *Sæle jolekveld* (LWC1040), *Grieg* (LWC1059) og *Young Elling* (LWC1072). I 2015 ga han ut soloplatene *In finstrer Mitternacht* (LWC1084), med musikk av Brahms, samt *Tundra* (LWC1092), en plate med utelukkende russisk musikk, med kontrabassisten Knut Erik Sundquist.

Nils Anders Mortensen / Piano

Nils Anders Mortensen was born in Flekkefjord in 1971. He began playing piano at age three, and in 1986 he won the Norwegian Young Pianist Competition. He studied at the Norwegian Academy of Music, École Normale in Paris, and Hochschule für Musik und Theater in Hannover with Einar Steen-Nøkleberg. Other important teachers have been Tatjana Nikolajeva and Hans Leygraf.

In 1996 Nils Anders Mortensen was the recipient of the prestigious Concerts Norway "Debutant of the Year" award. He has won international prizes and grants. In 1998 he won the Mozarteum Prize in Salzburg. In 2004 Mortensen received the Robert Levin Memorial Prize.

Mortensen has appeared as soloist with Norway's leading orchestras. He recorded piano concertos of Geirr Tveitt with Stavanger Symphony Orchestra. His first solo album *Im Freien* (LWC1032), featuring music of Debussy, Grieg, and Bartok, was released in 2012 to glowing reviews. Mortensen has also released four recordings with mezzo-soprano Marianne Beate Kielland on the LAWO Classics label: *Früh* (LWC1033), *Sæle jolekveld* (LWC1040), *Grieg* (LWC1059) and *Young Elling* (LWC1072). In 2015 he released the solo recording *In finstrer Mitternacht* (LWC1084), featuring music of Brahms, and *Tundra* (LWC1092), a recording of solely Russian music, with double-bassist Knut Erik Sundquist.

Liebeskleinelieder

HELGE IBERG

TEKST/TEXT: ERICH FRIED

NORSK OVERSETTELSE/NORWEGIAN TRANSLATION:
MARIANNE B. KIELLAND

ENGELSK OVERSETTELSE/ENGLISH TRANSLATION:
JIM SKURDALL

1. VORKLEINSPIEL (INTRO)

2. EIFRIGER TROST

Meine Sonne
ist scheinen gegangen
in deinem
Himmel

Mir bleibt
der Mond
den ruf ich
aus allen Wolken

Er will mich trösten
Sein Licht
sei wärmer
und heller

Nicht gelb
verfärbt
dass man nur noch denkt
ans Erkalten

Sonne komm wieder!
Der Mond ist
zu hell und
zu heiss für mich!

NIDKJÆR TRØST

Min sol
er dratt for å skinne
i din
himmel

Månen
blir hos meg
jeg kaller den
frem fra tåkeskyene

Den vil trøste meg
Dens lys
er varmere
og lysere

Ikke gult
misfarget
som henleder tankene
på det avkjølte

Sol kom tilbake!
Månen er
for lys og
for het for meg!

EAGER SOLACE

My sun
has gone to shine
in your
heavens

I am left with
the moon
I call it
away from the clouds

It wants to comfort me
Its light it says
is warmer
and brighter

Not yellow
discoloured
kindling only thoughts
of growing cold

Sun come back!
The moon is
too bright and
too hot for me!

3. UNGEWISS

Ich habe Augen
weil ich dich sehe
Ich habe Ohren
weil ich dich höre
Ich habe einen Mund
weil ich dich küsse

Habe ich
dieselben Augen und Ohren
wenn ich dich nicht
sehe und höre
und denselben Mund
wenn ich dich nicht küsse?

4. WAS ES IST

Es ist Unsinn
sagt die Vernunft
Es ist was es ist
sagt die Liebe

Es ist Unglück
sagt die Berechnung
Es ist nichts als Schmerz
sagt die Angst
Es ist aussichtslos
sagt die Einsicht
Es ist was es ist
sagt die Liebe

Es ist lächerlich
sagt der Stolz
Es ist leichtsinnig
sagt die Vorsicht
Es ist unmöglich
sagt die Erfahrung
Es ist was es ist
sagt die Liebe

UVISSHET

Jeg har øyne
fordi jeg ser deg
Jeg har ører
fordi jeg hører deg
Jeg har en munn
fordi jeg kysser deg

Har jeg
de samme øynene og ørene
når jeg ikke
ser og hører deg
og den samme munnen
når jeg ikke kysser deg?

HVA DET ER

Det er tull
sier fornuft
Det er hva det er
sier kjærligheten

Det er ulykke
sier beregningen
Det er ikke noe annet enn
smerte
sier angst
Det er håpløst
sier innskiten
Det er hva det er
sier kjærligheten

Det er latterlig
sier stolthenen
Det er lettsindig
sier varsomheten
Det er umulig
sier erfaringen
Det er hva det er
sier kjærligheten

UNCERTAIN

I have eyes
because I see you
I have ears
because I hear you
I have a mouth
because I kiss you

Do I have
the same eyes and ears
when I do not
see and hear you
and the same mouth
when I do not kiss you?

WHAT IT IS

It is nonsense
says reason
It is what it is
says love

It is unhappiness
says prudence
It is nothing but pain
says fear
It is pointless
says insight
It is what it is
says love

It is ridiculous
says pride
It is ludicrous
says caution
It is impossible
says experience
It is what it is
says love

5. ABER WIEDER

Aber
du bist wiedergekommen
Du
bist wieder
gekommen

Du
du bist
du bist wieder
Ich bin wieder
weil du bist

Du bist gekommen
du
wieder
und immer wieder
wieder du

Du
du
du und ich
immer wieder
und wieder

NOK EN GANG

Men
Du er kommet tilbake
Du
er kommet
tilbake

Du
du er
du er atter
Jeg er atter
fordi du er

Du er kommet
du
atter
du igjen
og igjen atter du

Du
Du
Du og jeg
igjen og igjen
og atter

YET AGAIN

But
you are here again
You
are again
here

You
you are
you are again
I am again
because you are

You are here
you
again
and again and again
you again

You
you
you and I
again and again
and again

6. STRAUCH MIT HERZFÖRMIGEN BLÄTTERN

Sommerregn warm:
Wenn ein schwerer Tropfen fällt
bebt das ganze Blatt.
So bebt jedes Mal mein Herz
wenn dein Name auf es fällt

BUSK MED HJERTEFORMEDE BLADER

Varmt sommerregn:
Når en tung dråpe faller
skjelver hele bladet.
Slik skjelver mitt hjerte
hver gang ditt navn faller på det

RUSE WITH HEART-SHAPED LEAVES

Summer rain warm:
When a heavy raindrop falls
the whole leaf trembles.
My heart trembles the same way
Each time your name falls on it

7. ...As the Last Blow Falls...

HENRIK HELLSTENIUS
TEKST/TEXT: THEODOR STORM

NORSK OVERSETTELSE/
NORWEGIAN TRANSLATION:
MARIANNE B. KIELLAND

SCHLIESSE MIR DIE AUGEN BEIDE

Schliesse mir die Augen beide
mit den lieben Händen zu!
Geht doch alles, was ich leide,
unter deiner Hand zur Ruh.

Und wie leise sich der Schmerz
Well' um Welle schlafen leget,
wie der letzte Schlag sich reget,
füllst du mein ganzes Herz.

LUKK BEGGE MINE ØYNE

Lukk begge mine øyne
med dine kjærlige hender!
La alle mine lidelser
falle til ro under dine hender.

Og så mykt som smerten
bølge på bølge ligger i søvn,
som det siste slag faller
fyller du hele mitt hjerte.

CLOSE BOTH MY EYES

Close both my eyes
with your beloved hands!
Let all my suffering
gain rest beneath your hand.

And as gently the pain
wave upon wave lies in sleep,
As the last blow falls
you fill my whole heart.

Brahmanische Erzählungen

HÅRVARD LUND
TEKST/TEXT: FRIEDRICH RÜCKERT

NORSK OVERSETTELSE/
NORWEGIAN TRANSLATION:
MARIANNE B. KIELLAND

ENGELSK OVERSETTELSE/
ENGLISH TRANSLATION:
JIM SKURDALL

8. DER ABGEBRANNTE BART

Ein Professor hochgelehrt,
Wohlgesalbt den langen Bart,
Las in einem Buch bei Licht,
Und fand diesen Spruch, der spricht:
Dass ein langer Bart oft bei
Einem dummen Kopfe sei.
Lang sann er dem Sprüche nah,

Bis er dies ersann und sprach:
Um die Wahrheit zu erkennen,
Will ich halb den Bart wegbrennen,
Und dann sehn in meinem Sinn
Um wie viel ich weiser bin.
Und sogleich mit einem Span
Brannt' er ihn von unten an;
Doch der Bart mit Öl und Salb',
Anstatt abzubrennen halb,
Brannte ganz in einem Nu,
Und ein Teil vom Kinn dazu.
Da erkannt' er, dass der Spruch
Recht gehabt in seinem Buch,
Dass Langbart beim Dummkopf sei;
Doch, vom langen Barte frei,
Weiser ward er nicht darum,
Sondern nach wie vor so dummm
Blieb er und so hochgelehr,
Ohne jetzt wie sonst mit Bart.

DET AVBRENTE SKJEGG

En svært lærde professor,
med et velvokset, langt skjegg
lest i en bok i lysskjæret,
og fant dette ordtaket, som lyder:
Et langt skjegg finner man
ofte hos idioter.
Lenge spekulerte han på dette
inntil han innså følgende og sa:
For å erkjenne sannheten i dette,
vil jeg brenne bort halve mitt skjegg,
så kan jeg ransake mitt sinn
og se hvor mye klokere jeg har blitt.
Og slik tok han en fyrstikk
og antente skjegget nedenfra;
Men skjegget - oljet og velsalvet,
i stedet for å brenne halveis av,
forsvant det hele på et øyeblikk,

og attpå til en del av kinnet.
Da innså han at ordtaket
i boken hadde helt rett,
At idioter ofte har lange skjegg.
Men, selv om han var fri for skjegg,
ble han ikke klokere av den grunn,
men like dum etter som før.
Han forble også like høyt utdannet,
bare nå uten et slikt skjegg.

BEARD BURNED TO A CRISP

A professor most well-read
Finely waxed his flowing beard,
Read by lamplight in a book,
And this adage found which said:
A long beard is often found
On the visage of a fool.
Long he pondered on the words,
Then devised a plan and spoke:
That the truth I may examine,
Half my beard I'll burn away,
And then rummage in my mind
How much wiser I've become.
Straightway then he lit a flame,
set the lowest end ablaze;
But the beard thus oiled and waxed,
Did not cease to burn halfway,
Burned up instantaneously,
Likewise singed part of his chin.
Thus he realized the truth
Of the adage in his book,
That long beards by fools are worn;
Yet, now freed of his long beard,
None the wiser he became,
Just as foolish as before.
He remained, and still well-read,
Only now without a beard.

9. EIN BETTLER IN SCHIRAZ

Ein Bettler in Schiraz hatte einst ein Spiegelglas
Das solche Eigenschaft durch Zauberkraft besass
Die manche Schöne wohl wünscht ihrem Spiegel eigen,
Die Kraft, ein hässliches Gesicht als schön zu zeigen.
Der Bettler hielt dies Glas jedwedem nun entgegen
Von dem er bettelte, und reichlich war der Segen
Denn jeder gab ihm gern, der schön sich konnte schaun
Es mochten junge Herrn sein, oder alte Fraun.

Einst lag der Bettler krank, da gab er seinem Sohn
Das Glas: Nun mache du wie ich gebrauch davon.
Doch mit dem Spiegel kam er leer zurück zu Nacht
Er hatte anderen Gebrauch davon gemacht.

Denn statt den Spiegel sein den andern zuzuwenden
Sah selber er hinein, um sich damit zu blenden.
Der Vater sprach: Mein Sohn, das ist der eitle Lohn
Der Eitelkeit, es wird das Herz nicht satt davon.

Kind, klug ist, wer der Welt den Schmeichelsspiegel hält
Ein Thor, wer selbst darin sich zu beschauen gefällt.

EN TIGGER I SCHIRAZ

En gang hadde en tigger i Schiraz et speil
som besatt spesielle egenskaper gjennom
trolldomskraft.
Mange vakre skulle gjerne eid sitt eget speil,
for det hadde den kraften å vise et heslig ansikt vakkert.

Tiggeren holdt dette speilet opp mot
dem han tigget fra,
og rikelig var velsignelsen,
for enhver ga ham gjerne, hvis de kunne se seg vakre,
både unge herrer og gamle fruer.

En dag lå tiggeren syk, da ga han speilet til sin sønn:
Nå gjør du slik jeg har brukt dette speilet.

Men med speilet kom han tomhendt hjem om natten.
Han hadde hatt annen bruk for speilet.

I stedet for å vende speilet mot andre,
så han selv inn i speilet,
for slik selv å bli blendet.
Faren talte: Min sønn, det er innbilskhetens
fængste lønn,
det blir ikke hjertet tilfreds av.

Barn, klok er den, som viser
et flatterende speil mot verden
en dære, den som selv ser dit inn.

A BEGGAR IN SCHIRAZ

A beggar in Schiraz he once owned a looking glass
Its quality unique and magical its power
Many a beauty wished for this magic in her mirror,
Ever an ugly face as beautiful reflecting.

The beggar held this glass out towards each
man or woman
Entreating them to give, and ample was the blessing
For all gave eagerly, so comely each appeared
Many young gentlemen, as well as aged women.

The beggar once lay ill, and handed to his son
The glass: As I have done make prudent use of it.
That night he returned with the mirror and penniless
Had found another way to use the looking glass.

Instead of turning it, his mirror, towards the others
Himself he did behold, by his own image dazzled.
His father spoke: My son, that is the vain reward
Of vanity, ne'er satisfaction for the heart.

Child, wise is he who shows the world the
mirror of flattery
A fool, whose pleasure is himself there to regard.

Gruk Pour Soprane et Piano Op. 53B

EDWARD HAGERUP BULL
TEKST/TEXT: PIET HEIN

10. TO LEVEREGLER

Gruk til sangvinikerne

En af de regler, man hyppigst har set
bringe den store gevinst,
er at man bør være forberedt
på, hvad man venter mindst.

En af de regler, som vidt og bredt
regnes for den højest forrentede
er, at man altid bør være lidt
uførberedt på det ventede.

11. DET ENESTE RIGTIGE

Når klokken er 11 i Danmark,
er den 5 i U.S.A.,
10 i London, og 18 i Kina,
og 13 omkring Moskva.

Hvor er vi danske et udvalgt folk,
at vi netop er født i selve
det lille velsignede land, hvor klokken
er 11, når den er 11.

12. VISDOMS-GRUK

Husråd

To forskellige løgne
dem skal man ikke tro,
selvom man lægger dem sammen
og dividerer med to.

Men af to forskellige løgne
kan der komme en sandhed frem,
hvis man trækker dem fra hinanden
og dividerer med fem.

13. TIDENS GLÆDER

Optimistisk betragtning

Man er forfalden til melankoli
over den tid vi befinder os i.
Man er vist egentlig slet ikke klar
over de særlige glæder vi har.

Bare at ligge en nat i en varm
seng og der ikke blir luftalarm –
det er en virkelig glæde at ha,
som man slet ikke kendte i gamle Dae.

14. EN TVANGSTANKE

Fra sjælelivets irrationelle dyb

Een ting i verden
kan ingen forstå
trods al psykologisk
forstand:
Hvorfor man altid
tror, man kan nå
det dobbelte af,
hvor man kan?

RECORDED IN VÄGAN CHURCH, LOFOTEN, 8-11 MARCH 2014

PRODUCER: VEGARD LANDAAS, BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN, EDITING: VEGARD LANDAAS
MASTERING: THOMAS WOLDEN, BOOKLET NOTES: MARIANNE BEATE KIELLAND / HELGE IBERG /
HENRIK HELLSTENIUS / HÅVARD LUND, ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL, BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG
COVER DESIGN: ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS, ALL PHOTOS: ESPEN MORTENSEN

ERICH FRIED: EIFRIGER TROST, UNGEWISS, WAS ES IST, ABER WIEDER, STRAUCH MIT HERZFÖRMIGEN BLÄTTERN TAKEN FROM:
LIEBESGEDICHTE © VERLAG KLAUS WAGENBACH, BERLIN 1979

PIET HEIN © GRUK TO LEVEREGLER, SIDE 22, DET ENESTE RIGTIGE, SIDE 22, VISDOMS-GRUK, SIDE 22,
TIDENS GLÆDER, SIDE 22, EN TVANGSTANKE, SIDE 22 GENGIVET MED VENLIG TILLADEELSE
FRA PIET HEIN A/S, MIDDELFART

THIS RECORD HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM
ARTS COUNCIL NORWAY / FUND FOR PERFORMING ARTISTS /
SCENE FINNMARK

The New Song

MARIANNE BEATE KIELLAND | MEZZO-SOPRANO
NILS ANDERS MORTENSEN | PIANO

HELGE IBERG (*1954)

TEXT: ERICH FRIED (1921-1988)

LIEBESKLEINELIEDER

1. VORKLEINSPIEL (01:21)
2. EIFRIGER TROST (04:27)
3. UNGEWISS (04:00)
4. WAS ES IST (07:57)
5. ABER WIEDER (05:21)
6. STRAUCH MIT HERZFÖRMIGEN BLÄTTERN (02:44)

HENRIK HELLSTENIUS (*1963)

TEXT: THEODOR STORM (1817-1888)

7. ...AS THE LAST BLOW FALLS... (12:58)
(VOICE: HENRIK HELLSTENIUS)

HÁVARD LUND (*1970)

TEXT: FRIEDRICH RÜCKERT (1788-1866)

BRAHMANISCHE ERZÄHLUNGEN

8. DER ABGEBRANNTE BART (04:46)
9. EIN BETTLER IN SCHIRAZ (03:31)

EDWARD HAGERUP BULL (1922-2012)

TEXT: PIET HEIN (1905-1996)

GRUK POUR SOPRANE ET PIANO, OP. 53B

10. TO LEVEREGLER (01:24)
11. DET ENESTE RIGTIGE (01:18)
12. VISDOMS-GRUK (01:00)
13. TIDENS GLÆDER (01:29)
14. EN TVANGSTANKE (01:02)

LWC 1097 © 2016 LAWO © 2016 LAWO CLASSICS
www.lawo.no